

ב ר י ת מ ע י ר - צ ב י ר מ ת א ב ל
ע ל מ ו ר ת י ר ש ל ח ב ר נ ו ג ר ש ו ר ן פ ר ס .
* * * * *

ג ר ש ו ר ן פ ר ס ז"ל

מי יכול היה להשלות על הדעת שניפרד ממך היום כאן.
השנוע עוד אמרת לנו שאתה מרגיש בטוב, רק עייף מתרופות ההרגעה ובחיוך האופטימי
האופייני לך אמרת, שתוך שבוע - שבועיים תהיה שוב בבית. לבך לא שעה לרצונך
ולאופטימיות שלך, הוא בגד בך ובתקוותיך לראותך שוב בבית, בקרב משפחתך,
שלה היית מסור בדאגה ובאהבה וכמונן לחזור לעבודתך שהיה לך אתגר יום-יום
ובה מצאת סדן לכישוריך.

לבגד עיני אני רואה תמונת השער של ילון התנועה כשאתה, עלם יפה תואר, נושא
את הדגל בראש המצעד בברלין בשנת 1934. מאז היית איתנו, הצטרפת לגרעין
שלנו בדגניה, היית בין סדרני העבודה הראשונים בפלוגת העבודה ועם קדיאת
המוסדות הלאומיים לגיוס יהודים למשטרת א"י המנדטורית היית לשוטר בחיל הספר
שאחד מתפקידיו היה לבטח את יבודות הגדר הצפוני TAGGERT WALL לאורך
הגבול הצפוני. עם נפגעת שוב עם חברים מהבית ששירתו ב-1938 כנוחרים בחזית
ואיתך יחד תזרת לקראת העליה על הקרקע "בבזלה".

מכאן יזאילך היית כולך מסור ומכור לפיתוח משק המים.
אין פינה ברשת המסועפת של בארות ושל צנרת במפין - צבי שאין בהן סביעות
אצטיותין. אם בישיה ואם במחשבת תכנון. המפליא הוא, שכל זה עשית ללא השכלה
פורמלית כמהגדס מים והגיעת למי: זכות כזאת שלפני שנים נקראת ל"ארגון עובדי
מים" כדי לתרום מצסיונך גם למשקים אחרים, וכפי שהכרנו אותך בבית: מסור,
חרוץ ממושם, בכון כל עת לעזור, כך התמסרת במלוא כישוריך המקצועיים
והחבריים לפיתוח משקים חקלאיים ברחבי הארץ ושמחת שבפל בחלקך להיות שותף
לישייה הגדולה של פיתוח החקלאות.

אבל מעבר לכל זה ומעל לכול, היית, גרשון, חבר טוב ונעים, היית אדם, והיית
איש משפחה מסור ודואג. היה בך תום מלבב, היה בך סרב-לב ללא עשיית חשבון
והיתה לך גישה חברית טבעית שהביאה גם את אלה שבאו במגע איתך, לחפש את החיוב.
ידעת סבל גם שכול כנפול בנך יגרם האהוב. התגברת, ועזרת גם למשפחתך להתגבר,
אך בשארה צלקת, צלקת עמוקה ומי אבחנו שבדע את סיתרי הנפש והלב של האדם.

גרשון, בעמך לנו מאוד, יהיה זכרך ברור.

שלמה.